

Reflektion & Perspektiv

Två månader och en vecka i Californien. Den längsta tiden i mitt liv. Jag sitter i soffan på "mitt kontor" på Hotel 500 och reflekterar.

Den första tanken som kommer till mig är en tidig morgon för sju veckor sedan. Jag hade försett mig med kaffe från Starbucks Coffee som vaknade samtidigt med mig. Det här var en tid på dygnet då partyrummet på USA Hostels hade tystnat och de icke festande fortfarande sov. Jag hade några fria timmar tills det var dags att förflytta mig till köket, trängas vid spisen och tillaga den då traditionella pannkaks frukosten.

Min blick hade fastnat på min nyckelknippa och en minnesbild gjorde entre om en tid då min nyckelring gick i samma viktklass som datorn. Där hade funnits nycklar till hus, flera kontor, bilar, sommarhus, bankfack och förråd. Det fanns ofta oxå nycklar till grannar vars blommor skulle vattnas och nycklar som jag hade glömt vart de hörde hemma. Nyckelknippan jag observerade nu såg annorlunda ut. Två små nycklar till mina nyinköpta resväskor, en nyckel till ett hänglås och en tillfällig rumsnyckel. Nycklarna var dekorerade med en gåva som min vän Mia hade tagit med sig från Hawaii. En liten guldbricka med ett viktigt budskap att integrera i våra liv; *"Dream, Go confidently in the direction of your dreams"*.

Jag lever min dröm och vet att när vi integrerar den blir resultatet att vi existerar i nuet och tiden expanderar och avstånd minskar. När vi är i nuet blir vi en del av det vi möter och varje rörelse påverkar vår omgivning eftersom allt i universum hänger ihop. Den insikten introducerar oss till att bli medvetna i våra handlingar och ta kontroll över vad det är vi sänder ut och lämnar efter oss. Minnesbilder från IONS konferensen (<http://www.noetic.org/>) dyker upp och jag hör ekot från den mega passionerade Andrew Hardys (<http://www.andrewharvey.net>) uppmaning till mänskiligheten att det inte längre räcker med ett ökat medvetande utan att vi behöver *"Be the story in action."* Allt annat är enligt Andrew *"Decorated Narcissism"*.

Konferensen, som skulle förändra mitt perspektive, var lokaliserad till La Quinta i Palm Springs fyra timmar från San Diego. En resort där Hollywood stjärnorna genom åren tagit sin tillflykt för privata partyn och sinnenfrid. Jag valde att ta mig dit med klassiska Grey Hound Bus för att få en närmare upplevelse av det lokala livet utanför stan. När jag steg av bussen överraskades jag av ökenhettan som fick luften att stå stilla. Det var spöklikt tomt på människor och förutom de osynliga gräshopporna var tystnaden total. Inte ett blad på de planterade buskarna rörde sig.

Jag kommer ihåg min frustration över att se solen och den klarblå himlen från insidan av ett iskallt hotellrum. Jag trotsade värmen, hoppade i den alldeles för varma poolen och belönades med sällskap av en guldfärgad liten Collibri. Med sina små flitigt vibrerande vingar var den lika storsalgen och magnifik som de örnar jag skulle uppleva tio dagar senare på väg mot Julian. En liten stad sen guldrush tiden belägen i Laguna Montains en halvtimmes bilfärd norr ut från San Diego. Den slingrande vägen upp mot Julian var kantad av ett kargt landskap härjat av flera bränder och en oändlig utsikt. De ljudlöst svävande örnarna i skyn bidrog till en magiskt levande naturupplevelse

IONS konferensen startade den 8 augusti och presenterade projekt som visade hur ett ökat medvetande och konkreta handlingar förändrar. En betydelsefull lärdom levererades av en 19 årig yngling vid namn Welland Burnside. Den unge herr Burnside såg ut som hämtad från en engelsk internatskola i sin blåa club kavaj och klassiska tonnårsfinnar. Han var där för att ta emot ett pris för sitt och sin systers projekt "*Suitcases for kids*".

<http://www.suitcasesforkids.org/>

Welland ställer sig upp inför tusen människor och berättar i sitt väl förberett tacktal om hur han som 7 åring tillsammans med sin tre år äldre syster hade bevittnat ett barn bli omhändertaget

för att placeras i fosterhem. Syskonen hade blivit djupt berörda av att barnet inte ens hade en resväska att packa sina saker i och bestämde sig för att göra någonting åt det. De började samla in resväskor och snart var deras hem fullt av väskor som kunde delas ut. Idag är projektet en världsomfattande ideell organisation som ger tusentals barn en ljusglimt i deras omtumlande upplevelse av att starta ett nytt liv i ett nytt hem. Efter det här framträdande ifrågasatte jag mina egna begränsningar och började fundera på vad det är jag egentligen ska göra.

Van Jones levererade en annan oförglömlig historia om sitt project **"Green-collar-Jobs"**. http://en.wikipedia.org/wiki/Van_Jones Van Jones valde bort sin framgångsrika karriär som advokat och dedikerade sitt liv att ta unga människor ut från fängelse och in i jobb. Dagen före konferensen hade Van Jones tagit emot \$125 miljoner av amerikanska myndigheter för att expandera sitt projekt. Tagen av denne ödmjuka mans drivkraft att fullfölja sin dröm blev jag obehagligt irriterad över mina småskaliga intentioner.

Liknande historier fyllde veckan med en kaskad av upplevelser som verifierades med vetenskapliga bevis om vad våra tankar och hjärtan är kapabla att uträtta . Och efter förhandsvisningen av filmen blev **"The 11th hour"** var jag aggressivt medveten om att utveckling inte är en personlig angelägenhet utan handlar om hur vi ska förvalta vårt individuella ansvar för världen i stort.

Det omtalade paradigmskiftet ligger nog närmare än vi kan ana. Det som övertygar mig är alla projekt som pågår utanför traditionella begränsningar och normer men inom alla område i samhället från politik, ekonomi, socialt till vår inre och andliga utveckling. Min tillit ökar när jag ser att det är resursstarka personer med kraftfulla intentioner som ligger bakom många framgångsrika projekt. Jag överväldigades av detta faktum när näst sista dagens fundraising lunch resulterade i 1,5 miljoner Dollar i donationer.

Tillbaka från konferensen och mitt Hotel 500 var jag inspirerad att slutföra boken med Livskompetenserna som nu har blivit med ny titel och syfte tack vare två personer. Det ena bidraget var frukostmötet med astronauten Edgar Mitchell som berättar hur han på sin andra månresa fick fönsterplats och såg jorden ur ett nytt perspektiv. Upplevelsen av jordens sårbarhet fick honom att byta riktning och grunda IONS, med syfte att öka det kollektiva medvetandet så att vi bättre tar hand om vår planet.

<http://www.noetic.org/about/founder.cfm>

Jag lämnade frukostmötet med en "hit home" på Buddhas utnötta uttryck "...*what you think you will become*". Jag påminndes om när min supportande son Jimmy assisterade mig ur en frustration och sa; "... *för dig mamma handlar det inte om "Walk Your Talk" utan om "Run Your Walk and Scream Your Talk"*". Han hade rätt och Livskompetenserna har utifrån sin nya titel utvecklats till ett konkret transformations verktyg. En handbok för att öka förmågan att lyssna på den nya generationen som redan har medvetenheten vi försöker uppnå. Den nya generationen äger kunskapen om att allt hänger ihop och avstår gärna delar av personliga intressen till fördel för världen i stort. Den vuxna världen har något viktigt att lära.

Från ett andligt perspektiv kan vi vuxna oxå förstå, att vi är ihopkopplade i ett universiellt system och genom kvantfysikens forskningen om *The Zero point energy* är vi även på väg mot en vetenskaplig förståelse. Det vi hittills har uppfattat som vacuum i universum är långt ifrån tomt. *Zero point energy* beskrivs som den minsta möjliga energin som kvarstår när all annan energi är borttagen. *Zero Point energy* är precis som tanken, en snabbare energi än ljuset. Vi kan bara fantisera vad konsekvenserna blir när vi kan beskriva och uppleva tanken som materia.

I kväll tar jag mig för sista gången till meditationen i templet några kvarter längre. Målet är att koppla upp mig till Z-point och expandera mina intentioner. Jag ser oxå fram emot att upprepa förra veckans effektiva reflektion över meditationen. En Dry Martini i lobbyn på Emerald Plaza Hotel.

På söndag lämnar jag San Diego, full med energi och den lätta nyckelringen för att fortsätta leva min dröm.

Webb: www.zoulzone.com

e-mail: birgitta@zoulzone.com

Mobil: +46708924200

Skype: zoulzone

P.S Få av oss kommer att ha möjlighet att byta perspektive genom att se jorden från månen men efter att ha sett utställningen BODIES <http://www.bodiestheexhibition.com/bodies.html> så vet jag att vi når nya perspektive genom att detaljerat studera vår fysiska kropp och dess funktioner. BODIES är en fascinerad och småläskig utställning. Det vi ser är verkliga organ, skellett, hud, blodsystem, nervsystem och hjärna av personer som har donerat sina kroppar. Utställningen är garanterat en annorlunda upplevelse som får dig att både tänka och känna.

